

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuuentvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

Clemens Episcopus Ancyranus 23. Ian.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

quia nostrarum laudum studiosus es, in hac vita sacris Ecclesiæ decoratus vestimentis, in futura immortalitatis indumento cum alijs Dei seruis lætaberis. His dictis B. Virgo cum cælesti virginum agmine repente ab eius conspectu disparuit. Fidem huic miraculo cū alia multa, tum vestis illa facit, miræ subtilitatis, miriq; candoris in Ecclesia Toletana seruata. Præterea cathedra Episcopalis, sessione ipsius Deiparæ sanctificata, quæ ab omnibus deinde Episcopis intacta permansit. Cæterum S. Hildephōsus expletis in ea functione, cum egregia sanctitate annis nouem & mensibus fere duobus, plenus gratiæ ac bonorum operum ad cælos emigrans, promissa sibi stola immortalitatis meruit decorari.

EXEMPLVM S. CLEMENTIS ANCT-
rari Episcopi, & quorundam puerorum 23. Ian.
ex Simeone Metaph. Sur. Tom. 1.

CLemens profapia nobilis, virtute vero ingenita, & stupendis martyrij certaminibus multo nobilissimus Christi agonotheta, summa pijsimæ parentis diligētia ad omnem honestatem formatus, ad incredibilem animi fortitudinem virtutemque tandem adoleuit. Huic enim quoad per ætatem capere poterat, rectam pietatis rationem mater ceu pædagogus instillabat, atq; ita vsq; ad duodecimum ætatis annum mira sollicitudine educatū, iam sui discessus & futuræ filij sui sanctitatis præ-
D   lcia,

scia his eum vocibus inter amantissimos amplexus hortabatur. Fili mi, fili charissime, fili, qui prius quam tuum videres patrem vidisti orbitatem, Dei autem Patris opibus es locupletatus, & orbitate vsus es ad felicitatem, ego quidem te produxi corpore, Christus autem regenerauit per spiritum. Cognosce tuum patrem, vide ne eius filij denominatio sit tibi falso imposita. Serui soli Christo, in Christum tuam colloca fiduciam. Is verè est immortalitas, is salus, is qui de cælo descendit propter nos, & nos quoque vnà secum in altum extulit, & filios suos effecit & Deos. Qui ergo huic paret Domino, superabit quæcunq; sunt difficilia, nullius Tyranni aut Regis succumbet crudelitati, quin potius vniuersam improborum colluuiem, eorumq; præsidem diabolum pudore afficiet. Deinde inter loquendum oculos suffusa lacrymis: rogo te, inquit, fili charissime, vt mihi des vnam gratiam pro omnibus, & cum ad Reges & præfides propter Christum ducêris, hunc mihi honorem concedas, vt pro ipso stes fortis & strenuus: & confido in Christo meo, ô membrum meum, confido, quod citò in tuo quoq; capite florebit corona martyrij. Para ergo te ipsum, & ad magni animi virtutem te excita, ne te imparatum offendant certamina. Hæc quotidie mater ei suggerebat. Nec fefellit martiris expectatione eximia indole puer, primū enim inter cæteros virtutum labores sola sibi legu-

Abstinens rigor.

legumina ad victum relinquebat. Carnium enim esu sibi interdixerat illorum trium memor puerorum: quorum corpora cum acuisset ieiuniū, effecit vt ab igne vitiorum nō possent, nedum fornacis Babylonicæ incendijs expugnari. Dein hostium, quibus humana salus dubio euētū quassatur, tela prudenter declinans, vitam monasticam suscepit, vt à mundo propter Christum discederet, qui postea propter illum à vita quoque erat discessurus. Sed enim oportebat lucernam imponi candelabro, & Clementem qui resplendebat tanta luce virtutis, nanciſci Sacerdotiū, vt sic quoq; pluribus fieret causa salutis. Quare diuino suffragio cōmuniq; omnium sententia, defuncto Galatiæ Episcopo, veluti nouus inter sacerdotes Daniel, vicesimo ætatis anno, sufficitur, etsi enim erat iuuenis corpore, sapientia tamen atq; senili morum maturitate omnes egregij præsulis numeros implebat. Prima illi de orphanis cura erat, quos Christianis initiatos mysterijs, ac sacras literas edocens, ad eos, quos par erat gradus, pro dignitate referebat. Nihil fecius adductos sibi aliunde liberos, velut germanos suscipiens filios similiter educabat atque instituebat. Atque hæc prima sui sacerdotij germina: deinceps autem inceperē parentis prædictiones, & contexta maternis votis præcellsi corona martyrij. Cuius quidem gloriosissimum decursum inaudita tormentorum varietate

consertū nemo quisquam sine stupore legerit. Quot enim ille annis, quasi theatro diuersis in terris dilinebatur martyrio? Quot carnifices fatigauit? quot laminas cādentes lāpadesq; derisit & sanguine restinxit? Quot uncōs ferreos ac corporis diuulsiones infracta virtute superauit? Quot horrenda auditu supplicia ferendo edomuit? Quot præsidiū prætoremq; conatus victor confudit? Quot ille hōstium heroica fortitudine in stuporem dedit? donec in laudem martyris toties hebetata ingemuit ingeniosa crudelitas. Sed nō capiunt angustia nostri voluminis diuersissimarum theatra victoriarum. Itaq; ad Suriij Tomum I. remitto lectorem. Illud vero quod de martyrio puerorum adiungitur nostro instituto geminum est: in quibus ad immortalem gloriam puerile pectus martyrij amore exarsit. Ferebatur in eos à Maximino sentētia, vt si vellent à Clemente discedere domum redire permitterentur, sin vero ab eo non facilè discederent, trucidarentur. Tum milites iussa facessere, puerosq; per vim à martyre auellere nitebantur. Cum vero ab eo disiungi nō sustinerent, ipsos se humi deijcientes, & ambabus manibus pedes illius amplectentes, nō prius dimiserunt quam vnusquisq; eorum gladio vitę finem accepit, cum constantiam atq; prudentiam suam praetatem ostendissent, & apertè monstrassent, perfectum hoc donum descendisse desuper à patre luminum, boni animi & instituti munificētissimam remunerationem. ADO

*Duo pueri
affecti
martyrio.*